

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB13

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 , s. 29. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb13-txt-shoot-id85c49f14-544e-4e4b-9f13-984a7113a873.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Forøvrigt er jeg jo villig til at erindre om, hvad jeg oftere har erindret om, at i Forholdet til Gud er Udviklingen i een Forstand den: at jo længere man lever med ham, jo fjernere føler man sig paa en Maade fra ham; thi jo uendeligere er han ophøiet. Som Barn lever man frisk væk sammen med ham; Som Yngling mener man, at naar man rigtigt stræber, saa lader det sig dog nok gjøre: ak, og som Ældre, saa mærker man, at han dog er En altfor uendelig; imidlertid er det en ikke ringe Forskjel om man har været Barn og Yngling, ell. strax er kommet til at begynde med det Gammel-Mandsagtige.